

[Viggo Starcke.]

hold til gældende lov skal svares af indførte varer, foretages der i tiden 1. april 1957—31. marts 1961 et fradrag efter følgende skala: i tiden fra 1. april 1957 fradrages i et år 20 pct. af toldbeløbet, næste år 40 pct., næste år 60 pct., næste år 80 pct., og fra 1. april 1961 bortfalder al betaling af told.

Gennemførelsen af dette lovforslag vil billiggøre varerne ikke blot med selve toldens beløb, men også med toldbeskyttelsens og toldfordyrelsens beløb, således at fordelen for forbrugerne vil blive meget stor, meget større end selve toldbeløbet, mindst dobbelt så stor, måske tre gange så stor; og da det toldbeløb, der årlig indgår i statskassen, er op imod 200 mill. kr., er det ikke småpenge, det drejer sig om. Det, som er hovedkernen i dette synspunkt, er dette, at man skal give den danske befolkning en lejlighed til billigere og fordelagtigere indkøb.

De virksomheder, som i dag har en særfordel på andres bekostning gennem toldbeskyttelse, vil ved den foreslåede aftrapning få tid til at modernisere, rationalisere og omlægge deres virksomheder, således at man undgår en økonomisk chokvirkning. De vil samtidig opnå den fordel, at andre erhverv kommer til at levere billigere varer. Det er jo i øjeblikket sådan, at hvis der f. eks. er told på tekstilvarer, glasvarer, skotøj og gummi, er tekstiltolden en fordel for tekstilaktionærerne, men de andre erhvervs toldbeskyttelse er en ulempe. Det vil sige, at den ulempe, som det enkelte erhverv kan få ved at miste sin toldbeskyttelse, opvejes gennem de fordele, det får ved at kunne købe andre varer billigere.

Danmark er et gammelt frihandelsland, og alle fejl til trods har vi stadig i gennemsnit de laveste toldsats i verden, og vi har dette samtidig med, at vi har et højt levestandard. Det viser, at det er muligt at have en høj levestandard samtidig med en lav toldbeskyttelse, og det giver samtidig sikkerhed for, at vi vil få en endnu højere levestandard under endnu lavere toldsats og den højest mulige levestandard, hvis vi helt afvikler de gammeldags privilegier.

Indenfor det nordiske samarbejde vil gennemførelsen af dette lovforslag være den bedste gestus og det værdifuldeste bidrag, Danmark kan yde, idet Danmark

derved fjerner sine egne toldsats i stedet for, at landene sidder og venter under endeløse forhandlinger, som ikke lover gode resultater i en overskuelig fremtid.

I det mellemfolkelige samarbejde vil det være et betydningsfuldt bidrag til en økonomisk international afspænding, og ser man på de forslag, som af Canadas premierminister, Lester Pearson, er fremsat fornylig, forslag, som behandles i NATO i Paris i disse dage, vil man se, at det ikke er en isoleret tanke.

Den toldbeskyttelse, som Danmark møder som hindringer i andre lande, har vi ikke nogen mulighed for at afskaffe, i hvert fald ikke med magt og heller ikke ved gengældelsesforanstaltninger. Vi har den opgave først og fremmest at varetage Danmarks egne interesser, og disse interesser består i at købe så fordelagtigt og så billigt som muligt de varer, vi har brug for. I Danmark findes der intet menneske, som vil have interesse i at importere varer, som kunderne og forbrugerne ikke har brug for og ikke er i stand til at købe. Derfor er der ingen grund til at frygte komplikationer med hensyn til handelsbalancen og valutabalancen. Tværtimod har de nuværende toldsats og de nuværende restriktioner deres del af ansvaret for de mange kriser på valutabalancens område, som vi har set de sidste år. Der eksisterer ikke noget videnskabeligt værk, som forsvarer og underbygger toldpolitikken. Denne politik er opbygget på magt og på indflydelse af bestemte kapitalinteresser, som er af en sådan art, at socialdemokratiet under Stauning i 1913 vedtog at arbejde for afskaffelse af skatter og love, som skaber varefordyrelse for befolkningen.

Er der noget tidspunkt, da afskaffelse af love, som skaber varefordyrelse for befolkningen, er aktuelt, så er det nu, da der netop hersker en umiskendelig modvilje i befolkningen og specielt i arbejderkredse imod den varefordyrelse, der finder sted. Ideen i toldpolitikken er den, at man gerne vil gavne een virksomhed ved at skade alle andre erhverv, eller, som Henry Hazlitt har formuleret det: man vil ruinere Peter for at hjælpe Poul.

Vi har i lovforslaget valgt den fremgangsmåde ved aftrapning at foretage denne afvikling ved fradrag i selve det beløb, der